

at bevare sit privatliv, og hvordan det vil passe til den dementes personlighed og vaner. Og når man skal se på, hvem der bedst kan vurdere disse spørgsmål, er det min klare vurdering, at det er dem, som kender personen bedst, og det er – ud fra min måde at se det på – i hvert fald de pårørende, som så kan gøre det i samråd med plejepersonalet.

I en debat som den her i dag vil nogle mene, at det er overvågning af demente, og det har nogle af ordførerne også givet udtryk for lå i det. Men kontinuerlig overvågning skal det her jo selvfølgelig ikke kunne bruges til, ligesom reglerne også siger nu. Det må heller aldrig gå ind og erstatte omsorg, pleje eller en socialpædagogisk indsats. Det skal derimod bruges som et hjælpemiddel for demente og deres pårørende. Ved at bruge et alarmsystem til demente giver det en øget sikkerhed, men det giver faktisk også en øget frihed, da man ved, at de altid kan blive fundet, hvis de skulle forville sig væk.

Man kan også sige, at vi lever i et teknologisk samfund, så hvorfor ikke benytte os af de muligheder, vi har? Det virker jo lidt paradoksalt, at man kan udstyre sin bil eller sit dyre tv eller sin racehund med f.eks. en GPS-sender, så man kan opspore dem igen, men at det stadig er tabubelagt – som man også lidt kan høre på debatten i dag – når det gælder om at hjælpe andre mennesker.

I Danmark er der jo i dag ca. 80.000 demente, og der er ca. 400.000 pårørende til demente, der konstant lever i frygt for, at der skal ske et eller andet med deres familiemedlem, hvis vedkommende forlader sin bolig og i værste fald først bliver fundet, når det er for sent. Netop derfor skal vi have enklere og hurtigere adgang til at udstyre demente med sporingssystemer, hvilket jeg mener at det her beslutningsforslag giver.

Selv om der desværre ikke er flertal for Dansk Folkepartis forslag, er jeg alligevel glad for, at vi har haft den her vigtige debat i dag, om ikke andet så har vi i hvert fald fået en forsmag på den debat, vi skal have til efteråret – det kan jeg forstå at der er lovning på. Jeg ser i hvert fald frem til, at ministeren tager emnet op igen til efteråret, og der vil Dansk Folkeparti helt sikkert prøve på at trække udviklingen i den retning, vi har foreslået her i dag.

Kl. 18:29

Formanden:

Tak til hr. Dennis Flydtkjær. Der er ikke flere, der har bedt om ordet, og forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

16) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 97:

Forslag til folketingsbeslutning om undertegnelse og ratifikation af tillægsprotokollen til FN's konvention om rettigheder for personer med handicap.

Af Anne Baastrup (SF), René Skau Björnsson (S), Lone Dybkjær (RV) og Line Barfod (EL).
(Fremsættelse 06.02.2009).

Kl. 18:30

Forhandling

Formanden:

Det er også her velfærdsministeren, der får ordet først.

Kl. 18:30

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Forslaget her handler især om tillægsprotokollen til handicapkonventionen. Vi skal senere behandle et forslag, der mere specifikt handler om handicapkonventionen. Regeringen er jo på vej med et beslutningsforslag om ratifikation af konventionen for handicappedes rettigheder. Vi stiler efter at fremsætte beslutningsforslag den 23. april, som er Danske Handicaporganisationers jubilæumsdag.

Forslaget her handler så også om den tillægsprotokol, som det er frivilligt for FN's medlemslande at underskrive, selv om man har underskrevet handicapkonventionen. Der er et antal lande, der har underskrevet den, men det er ikke voldsomt mange. Danmark har ikke gjort det, og jeg er sådan set heller ikke indstillet på at gøre det, og derfor kan jeg heller ikke støtte forslaget her.

Tillægsprotokollen handler om at give individer og grupper en klageadgang ud over de klageadgange, de har i det pågældende land. Man kan sige, at det særlige ved handicapkonventionen jo er, at den omfatter et område, som er præget af meget konkrete ydelser, både pengeydelser og serviceydelser, og det er organiseret efter nogle bestemte principper i dansk lovgivning,